

[Jørgen Gram.]

i de sønderjyske Landsdele kan Amdsraadet bestemme, at en Del af den amtskommunale Skat betales af den personlige Indkomst, saaledes at Grundejendommene altsaa næppe paa Forhaand belastes saa haardt af den amtskommunale Skat som i det øvrige Land.

Denne Tilladelse — for det er jo en Tilladelse, naar der staar, at Amdsraadet „kan“ bestemme — er hidtil, saa vidt jeg ved, altid blevet benyttet af samtlige Amdsraadskredse i Sønderjylland og med stor Tilfredshed, naar man saa hen til, hvordan Beskatningen virkede og var i det øvrige Land. Og vi har hidtil gaaet i den Tro, at Udviklingen vilde og maatte føre med sig, at Beskatningsreglerne ændredes derhen i det ganske Land, at det blev der som hos os i Sønderjylland. Nu gaar man altsaa den stik modsatte Vej, og Ministeren og den socialdemokratiske Ordfører siger her i Dag, at der sikkert ingen Grund er til at opretholde denne Særbestemmelse mere.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister: Hvilken Grund er der til at slette denne Særbestemmelse? Er de økonomiske Forhold bedret? Er de saa gode nu, at der er Grund til det? Er der fra en eneste af de 4 Amdsraadskredse i de sønderjyske Landsdele sket Henvendelse til den højtærede Minister om at faa denne Ændring? Mig bekendt er det ikke sket. Er der kommet Underhaandshenvendelser om den samme Sag? Hvilken Begrundelse har disse Henvendelser saa haft?

Der paalægges i Sønderjylland faste Ejendomme større Skatter end hidtil, naar den hidtidige Særbestemmelse bortfalder. Finder man da, at disse paa nærværende Tidspunkt har let ved eller overhovedet er i Stand til at bære mere? Tidspunktet er efter min Mening saa uheldigt, som det overhovedet kan blive. Den økonomiske Situation for Landbruget, der her særlig kommer i Betragtning, er saa vanskelig, for ikke at sige fortvivlet, i meget store Kredse af sønderjyske Landbohem, saa enhver Lettelse, man kunde finde, vilde være uhyre haardt tiltrængt, medens enhver Forøgelse er med til at slaa Modet yderligere ned, hvis dette da overhovedet er muligt. Beretningerne og Drøftelserne paa de landøkonomiske Foreningers Generalforsamlinger taler et tydeligt Sprog i saa Henseende.

Den højtærede Statsminister udtalte i Forfjor paa en Henvendelse fra Sønderjylland — jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse fremkomme med et ganske kort Citat —:

„Regeringen følger Forholdene i Sønderjylland med megen Opmærksomhed, er klar over disse Forholds ganske særlige Natur i forskellig Henseende og er besjælet af den bedste Vilje til at afbøde Vanskelighederne i den Udstrækning, dette maatte synes rimeligt og muligt.“

Jeg vil henlede saavel den højtærede Indenrigsministers som Statsministerens Opmærksomhed paa de uhyre vanskelige Forhold, der er i Øjeblikket, og indtrængende henstille, at man gør Forholdene økonomisk lettere for Landbruget og ikke det modsatte.

Nu er jeg ganske klar over, at den højtærede Indenrigsminister vil sige, at netop dette Udligningsforslag vil medføre Lettelse for de skattetyngede sønderjyske Kommuner. Men for det første vil Skattetrykket ogsaa efter dette Udligningsforslags Gennemførelse fortsat være større i de sønderjyske Landsdele end i det øvrige Land og meget større end i Byerne, for der er næsten ingen Indtægter for Landbruget i Sønderjylland, og dernæst kan dette Lovforslags Gennemførelse med den tilføjede Ændring kun føre til, at man tager med den ene Haand, hvad man giver med den anden. Jeg henviser til mit Partis Ordførertale om denne Sag. Hele mit Parti er imod Bortfald af Særbestemmelserne, og jeg beklager stærkt, hvis Fler-tallet vedtager at slette de Regler, der hidtil har været gældende.

Simonsen: Det har ogsaa været mig en stor Overraskelse, at den højtærede Indenrigsminister har stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa at ændre de hidtidige Regler for Optrængen af Amtskommunernes Behov i Sønderjylland. Hvis man ser paa den økonomiske Udvikling, som har fundet Sted i Sønderjylland siden 1920 — jeg skal selvfølgelig ikke her komme dybt ind paa dette Spørgsmaal —, vil man lægge Mærke til, at den Aftapning af Formuerne, som er sket i det sønderjyske Landbrug, har haft en saadan Karakter, at de sønderjyske Landejendomsbesiddere trods den Fortrinsstilling, som de har haft ifølge Loven om Amtsskatternes Udskrivning paa Kommunerne, har maattet bære en Skattebyrde, der — altsaa set i Forhold til Indtjenings-evnen — efter min Opfattelse ligger betydeligt over, hvad Landbruget i det øvrige Land og andre Erhverv i de sønderjyske Landsdele har maattet bære.

Derfor er jeg forbavset over, at Fler-tallet i denne Sal har kunnet gaa med til at støtte Indenrigsministerens Ændringsforslag herom, og jeg vil gerne ligesom det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram have at vide,